

Forsikring, og denne Forsikring vil da atter vist være af saa ringe Beløb, at Bibeholdelsen af denne Bestemmelse er uden allermindste Betydning. Det er efter denne Betragtning, at de 5 Medlemmers Endringsforslag er stillet.

§ 12 har Udvalget (foruden en blot Redaktionsændring under c) foreslaaet to Gange tilføjet Ordet „forsættelig“, fordi det maa ansees for ubilligt, at en paa ufrivillig Bidsfarelse beroende urigtig Angivelse, maaskee oveniud en i sig selv for det hele Forhold lidet betydende Urigtighed i Angivelsen, skulde gjøre en tegnet Forsikring ugyldig og medføre Tab af de betalte Indskud. Men da Urigtigheden kan volde Anstalten Tab, og den desuden kan berøve paa en i slige Forhold dadelværdig Sjædesløshed og Mangel paa Omhu, har Udvalget foreslaaet tilføjet en Bestemmelse om Virkningen af ikke forsættelig urigtig Angivelse, hvorved det ikke kan undgaaes i enkelte Tilfælde at lade Bestyrelsens Skøn afgjøre Spørgsmaalet om den foregæede Risiko, der har fundet Sted.

Ved § 13 opstaar først Spørgsmaalet om den Rentefod, der skal lægges til Grund ved Beregningen af Tariferne. Udvalget anseer det trods de Tvivl, enkelte Medlemmer nære om, at en Rentefod af 2 pCt. halvaarlig stadig kan opretholdes, dog, for rigtigt i dette Dilemma at gaae ud fra en højere Rentefod end den ved den nu bestaaende Anstalts Tarifer forudsatte (3½ pCt.) og finder ikke, at der kan være Betænkelighed ved med Udkastet at holde sig til 2 pCt. halvaarlig, naar (hvorom gjøres Forslag ved § 19) ved den femaarige Opjørelse den vedvarende Rigtighed af denne Forudsætning hver Gang underkastes en fornyet Prøvelse. For Dilemmat vil Anstaltens virkelige Renteudbytte af de indkommende Summer naturligvis give et Overskud. Dernæst maa Udvalget vel fastholde, at det vilde have været det egentlig Rigtige, at den anden Factor for Tariferne Beregning, nemlig den antagne Dødelighedstavle, havde foreligget som Bilag til Lovforslaget fuldstændig i den Stikelse, hvori den skal fremtræde i Planen (§ 18), og idemindste Prøver af de herefter beregnede Tarifer for de forskjellige i Udkastets § 2 nævnte Forsikringer.

Smidlertid troe vi, at Sagen nu er bragt paa et Standpunkt, hvor det (i Modsætning til Stillingen i 1867—68, med Hensyn til hvilken vi maae erkjende det da nedatte Udvalgs Opfatning og Indsigelse mod at vedtage Lovforslaget paa det da givne Grundlag for fuldt berettiget) er forsvarligt at give Samtykke til Lovforslaget. Der er nu i samme Sagsfat, paa hvilket Erfarings-Grundlag den nye Dødelighedstavle, der skal træde istedetfor den hidtil fulgte af Finlaison, skal bygges, og ikke blot ere Resultaterne af Erfaringerne summarisk angivne i Motiverne, see Tillæg A. Sp. 1862, men i det siden udfomne, ovenfor nævnte Skrift af const. Directeur Tvermøes er der Side 7 ff. gjort Rede for den Fremgangsmaade, der af Prof. Dyperrmann og ham er brugt ved Dødelighedstavleenes Beregning. Vi antage, at disse Tavler i den nu bestaaende Anstalts 28aarige (eller, efter den hidtil stedfundne Bearbejdelse, 26aarige) Erfaringer have et tilstrækkelig omfattende og fast Grundlag for med en efter Omstændighederne tilfredsstillende Sikkerhed at udtrykke Dødeligheden under vore Forhold i vor Tid, og vi skjønte, henholdende os til det i Motiverne Udviklede, ikke rettere, end at den Erfaring, der er gjort med Hensyn til de Klasser, der hidtil have benyttet Anstalten, kan overføres som gjældende ogsaa for den Deel af den arbejdende Klasse, der kan antages at ville benytte den nye Anstalt; dette vil nemlig kun skee af de i det Hele ordentlig og regelmæssig levende Personer. Men idet vi fastholde, at Loven maa indeholde en bestemt Fastsættelse af de to Factorer, hvoraf Tariferne ved Beregning fremgaae, have vi (med Undtagelse af Tiesens) overveiende Betænkelighed ved at lade de i Paragraphen brugte Ord „Erfaringer, der ere indsamlede i danske Forsikringsanstalter i de sidste 30 Aar“ blive staaende usforandrede. Udvalgets Fleertal (6 Medlemmer) foreslaaer altsaa en bestemtere og snævrere Begrændsning. Vel sees det af Motiverne (i Tillæg A. Sp. 1863), at foruden Livsforsikrings- og Livrenteanstalten selv er der hidtil kun tænkt paa to Anstalter, nemlig den nu ophævede Forsikringsanstalt for Børnepligtige og den almindelige Entelasse; men, foruden at Lovforslagets Udtryk ikke